

Samenwerken

PETER FABER

Ik ben nu zestig geworden. Ben ik een betere man, een betere Lechtgenoot, een betere collega voor de vrouwen waar ik mee werk? Ik weet het niet, ik weet wel dat ik anders omga met mijn vrouw. Ter verduidelijking, ik ben meerdere keren getrouwd. Om precies te zijn vier keer. Ik raad het niemand aan, je krijgt het niet cadeau, maar als het lukt dan heb je ook wel wat. Vroeger hield ik ruzie voor het signaal: we passen niet bij elkaar. Zo lang mogelijk bewaarde ik de lieve vrede. Zij was de liefste en dus had zij gelijk en ik mocht blij zijn dat ik bij haar in de buurt mocht zijn. Overdreven? Voor mij niet. Ik had een scholing achter de rug waarin de vrouw een ander wezen was. Iets wat veroverd moest worden. Met woorden, onvermoeibare aandacht en behulpzaamheid. Met jongens had je dat niet. Zwijgend klom je op de fiets en ging op pad. De avonturen dienden zich vanzelf aan. Met meisjes wist ik absoluut niet hoe ik tot actie moest overgaan. Het gesprek bleef met grote haperingen rondjes draaien. Nu ga ik anders met ze om. Ik luister en accepteer mijn ongeduld als ze van het ene onderwerp op het andere overgaan. Ik heb geleerd: een vrouw trekt rondjes en verzamelt details over een onderwerp waar een man nooit op zou zijn gekomen.

Caveman, de verdediging van de Hokenman van de Amerikaan Rob Becker, was de langstlopende *one man comedy* op Broadway. Met veel succes heb ik het in een productie van Winterspelen in de Nederlandse theaters gespeeld. En ik speel het nu in een op maat gesneden versie voor het bedrijfsleven. Het stuk is een heldere en grappige eyeopener voor een ieder die wil begrijpen waarom mannen en vrouwen soms zo moeilijk met elkaar overweg kunnen en waar de broodnodige oplossing ligt. Hier volgt een greep uit het pleidooi. De verschillen dateren al uit de oertijd. Als je terug zou gaan naar de tijd van de Hokenman en de Hokenvrouw en keek naar wat we toen deden en naar wat we nu doen, dan doen we eigenlijk precies hetzelfde alleen iets moderner. We hadden ook verschillende beroepen, mannen werden jager en vrouwen sprokkelaar. Logisch dat we ieder met ons eigen instinct zijn geëvolueerd. Een jager focust op zijn prooi. Een jager is doof en blind voor alles om zich heen totdat hij zijn prooi gedood heeft. Nu beïnvloedt dat ons hele leven. Een man bijt zich nog steeds ergens in vast, bijvoorbeeld in televisie kijken. Een man kijkt niet alleen tv, hij wordt een tv. We zijn gek op de afstandsbediening. Wat doen we er mee? Jagen! Opzij, ik schiet zenders!

Vrouwen waren sprokkelaars. Zwierven in groepjes rond, hadden een heel andere werkwijze, beten zich niet vast in een ding, ze moesten kijken wat wel of niet eetbaar was. Het was een proces van zwerven, ontdekken, plukken en het mandje vullen. Winkelen! Ja! Mannen krijgen energie van de jacht, willen hun doel bereiken, en een probleem oplossen. Vrouwen krijgen energie van uit sprokkelen gaan. Mijn vrouw kan uren in een winkel rond sjouwen en wordt niet moe. Integendeel het lijkt wel of ze per minuut meer energie krijgt. Terwijl ik na drie minuten kreun: "Ik kan niet meer!"

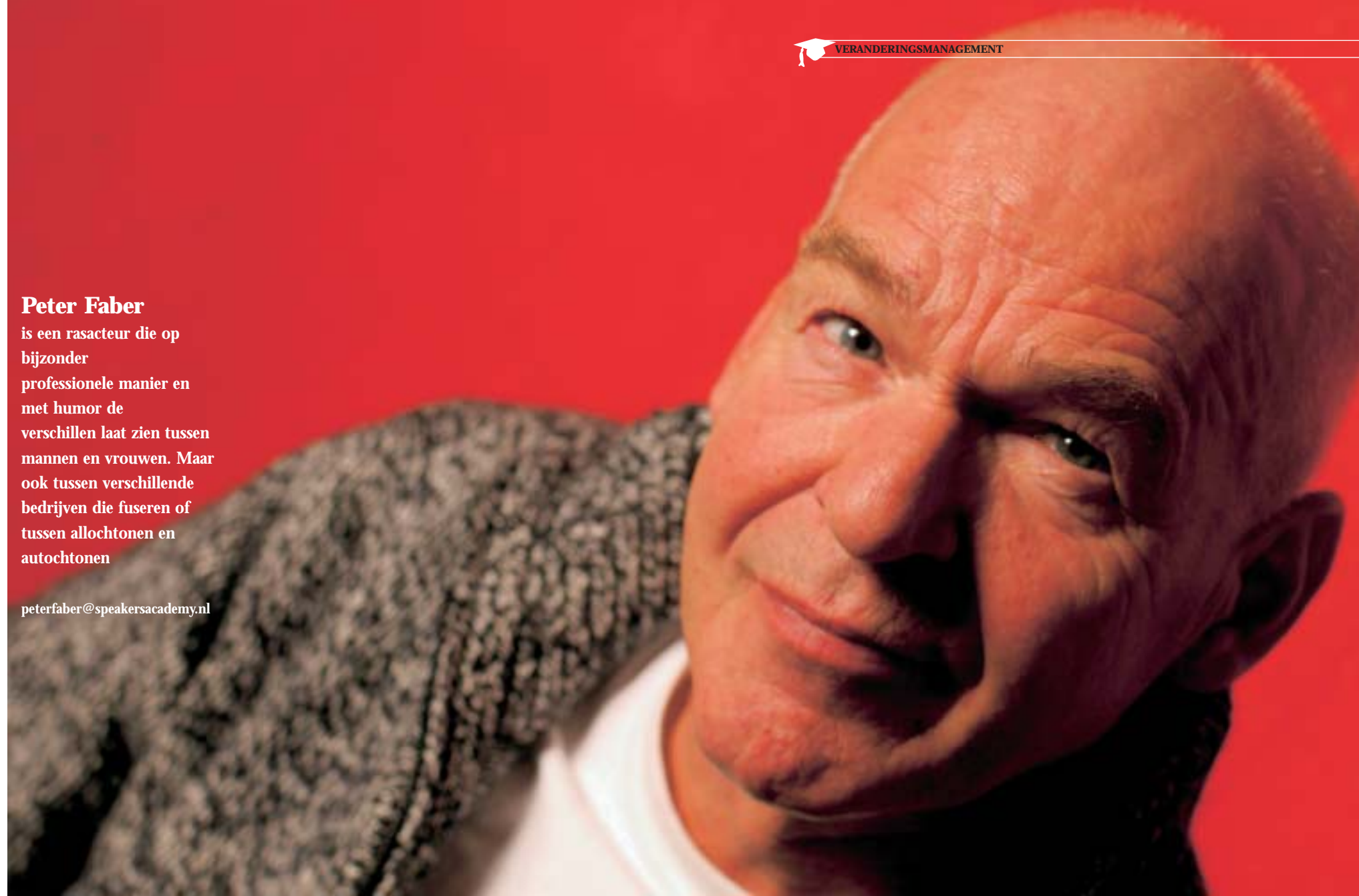
We maken ook anders ruzie. Ik weet hoe ik met een man ruzie moet maken. Een voorbeeld: ik ben met mijn vriend aan het voetballen, ik maak een goal. Ik blij! Zegt mijn vriend: dat was buitenspel! Ik scheld hem verrot, hij scheldt mij verrot en daarna gaan we samen tv kijken. Klaar! Nu krijg ik ruzie met mijn vrouw. Het begint hetzelfde, alleen gaan we daarna geen tv kijken. Daarna moet er vijf uur lang gepraat worden over onze gevoelens!!

UITGEPRAAT

Onze conversatie verloopt ook heel anders. Wetenschappelijk is dat onderzocht en ze hebben ontdekt dat een vrouw per dag gemiddeld 7000 woorden gebruikt! Een man 2000! Nou dat zegt mij heel veel. Hoe vaak gebeurt het niet dat ik uitgeput thuis kom en dan vraagt mijn vrouw me de oren van het hoofd. Ik ben dan uitgepraat. Mijn 2000 woordjes zijn dan allang opgesnoept, maar zij heeft er nog 5000 over. Waarom zijn er voor een vrouw meer woorden nodig dan voor een man? Een vrouw kan soms uren met haar vriendinnen over een probleem praten

Peter Faber is een rasacteur die op bijzonder professionele manier en met humor de verschillen laat zien tussen mannen en vrouwen. Maar ook tussen verschillende bedrijven die fuseren of tussen allochtonen en autochtonen

peterfaber@speakersacademy.nl

en de oplossing is dan dat ze op het eind van het gesprek zeggen: "Tot morgen!" Als je met een man praat moet er gelijk actie komen. Een oplossing gevonden worden. Een vrouw wil details uitwisselen, want vrouwen krijgen een band door conversatie en dan zijn details de cadeautjes die je elkaar geeft. Maak als man niet de fout door in een gesprek met je vrouw meteen met de oplossing aan te komen. Als je vrouw bijvoorbeeld zegt: "Ik vind dat ik een beetje te dik word." En jij antwoordt: "Nou, dan moet je minder eten!" Dan is het huis te klein. Omtrekkende bewegingen maken: "Ach, dat valt wel mee. Ik ken mensen die veel dikker zijn..." Vrouwen hebben het er moeilijk mee dat wij mannen maar één ding tegelijk kunnen. Na eeuwen sprokkelen hebben vrouwen

'Een vrouw gebruikt per dag gemiddeld 7000 woorden, een man 2000.'

gewoon meer verbindingen tussen de linker en de rechter hersenhelft. Daarom kunnen vrouwen ook veel meer dingen tegelijk. Terwijl wij ons met oogkleppen op afbeulen om ons doel te bereiken, heeft zij in de gaten wat de gevolgen zijn en wat wij over het hoofd zien. We zijn in alles verschillend. En dat moet zo blijven. Een man hoeft geen softie te worden, maar zal al zijn mannelijke

energie nodig hebben om de wereld van de vrouw toe te laten. Een relatie hebben als in de oertijd. Twee mensen ieder met hun eigen kracht, die samen meer zijn dan twee. Rendement in het bedrijf? Creativiteit, productiviteit en probleemoplossend vermogen worden verdrievoudigd. En als extra bonus meer plezier om als man en als vrouw met elkaar op te trekken.

"Logica brengt je van A naar B, verbeelding brengt je overal" –Einstein–